U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **JUDr. et Ing. P. G., PhD.,** proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy,** se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, v řízení o kasačních stížnostech proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2011, čj. 8 A 103/2010 – 33, a ze dne 11. 8. 2011, čj. 8 A 103/2010 – 37, o námitce podjatosti uplatněné žalobcem proti členům pátého a sedmého senátu Nejvyššího správního soudu,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Eliška Cihlářová, JUDr. Jaroslav Hubáček, JUDr. Karel Šimka, JUDr. Ludmila Valentová, JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D. a JUDr. Jakub Camrda, Ph.D. **n e j s o u** vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 67/2012.

O d ů v o d n ě n í :

Kasačními stížnostmi ze dne 15. 7. 2011 a 22. 8. 2011, které byly Nejvyššímu správnímu soudu doručeny prostřednictvím Městského soudu v Praze 20. 3. 2012, žalobce brojil proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2011, čj. 8 A 103/2010 – 33, a ze dne 11. 8. 2011, čj. 8 A 103/2010 – 37.

Dne 30. 5. 2012 podal žalobce námitku podjatosti proti soudcům pátého i sedmého senátu Nejvyššího správního soudu, protože podle žalobce jsou *„pravomocně odsouzenými teroristy dle § 312 TZ včetně jejich asistenta Štencela“*, *„dlužníci částek velkého rozsahu podepsanému, a tudíž osoby nepřátelské podepsanému a je zde důvod k jejich vyloučení pro jejich antagonistický poměr k podepsanému jako jejich věřiteli, který na ně uvaluje exekuci“*. Žalobce dále mj. uvedl, že tito soudci jsou stiženi *„duševní poruchou dle § 123 TZ v konkrétní bipolární těžké asociální poruše osobnosti s těžkou schizofrenní duševní odchylkou přizpůsobivosti v poměru k věci“*, případně *„přizpůsobivosti zákonům“*, a vyjádřil údiv nad tím, že přes kárné stíhání tito soudci ještě konají.

Členové sedmého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Eliška Cihlářová, JUDr. Jaroslav Hubáček a JUDr. Karel Šimka ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedli, že žalobce neznají, nemají k němu žádný vztah, nic si od něj nepůjčili, a necítí se proto být podjatými.

Členové pátého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Ludmila Valentová, JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D. a JUDr. Jakub Camrda, Ph.D. ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedli, že žalobce neznají, nemají k němu žádný vztah, a necítí se proto být podjatými.

Námitka podjatosti byla postupem podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) předložena k rozhodnutí jinému senátu Nejvyššího správního soudu, který o ní uvážil následovně.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Dle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník řízení uplatnit námitku podjatosti do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti soudce dozvěděl. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka podjatosti musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je podjatost dovozována.

Ústavní soud ve své judikatuře vyslovil, že *důvodné pochybnosti o soudcově nestrannosti jsou kategorií objektivní povahy a jako takové musí být založeny skutečnostmi objektivitě soudcovského rozhodování protiřečícími, a to natolik, že nikoli z pohledu účastníků řízení, ale v objektivním smyslu ústavně chráněnou nestranností soudcovského rozhodování otřásají* (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 3. 2000, sp. zn. III. ÚS 26/2000).

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci lze jen výjimečně a ze závažných důvodů, které soudci reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, čj. Nao 19/2003 - 16).

Skutečnostmi, z nichž žalobce dovozuje podjatost členů pátého i sedmého senátu Nejvyššího správního soudu je jejich pravomocné odsouzení, duševní porucha, kárné stíhání a dlužnický poměr k žalobci. Svá tvrzení žalobce ničím nepodložil, žádné takové skutečnosti nejsou rozhodujícímu senátu známy ani jinak.

Námitka podjatosti postavená na nepodložených tvrzeních proto není důvodná. O případné podjatosti uvedených soudců nesvědčí ani jiná skutečnost obsažená ve spisu.

Za situace, kdy rovněž dotčení soudci vyloučili existenci skutečností, jež by mohly být důvodem jejich podjatosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Eliška Cihlářová, JUDr. Jaroslav Hubáček, JUDr. Karel Šimka, JUDr. Ludmila Valentová, JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D. a JUDr. Jakub Camrda, Ph.D.

nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 67/2012.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. září 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu